

Einer der berühmtesten altgriechischen Texte: der Beginn der Verteidigungsrede des Sokrates:

Ὅ τι μὲν ὑμεῖς,
was auch immer ihr,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
o athensische Männer,
πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγορῶν,
ihr habt von meinen Anklägern erlitten
οὐκ οἶδα
ich weiß es nicht;

ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν ὀλίγου ἑμαυτοῦ **ἐπελαθόμην**,
Ich allerdings habe/hätte vergessen von diesen beinahe mich selbst,
οὕτω πιθανῶς ἔλεγον.
So überzeugend haben sie gesprochen.

καίτοι ἀληθές γε,
Wahres allerdings,
ὡς ἔπος **εἰπεῖν**,
wie das Wort zu sagen,
οὐδὲν εἰρήκασιν.
Sie haben nix geredet.

- πρῶτος βαθος - 2 Pl Perf von πρῶτα abelen
- οἶδα - 1 Pl Perf; Perf: εἶδονα - wissen
- ἔδην - lenken, fesseln
- ἔπειτα δαδῶμαι - 1 Sg Imperf von ἐπιδεδῶμαι wissen
- ἔπειτα δῶμαι - 3 Pl Imperf δῶμαι
- ἔπειτα δῶμαι - von ἀδῶμαι, ἐδῶμαι: im Wahn sein
- ἔπειτα - weniger
- ἔπειτα καὶ - ~~εἰ 3 Pl Perf von εἶπω (Fut zu δῶμαι)~~
~~εἶπω~~
- ἔπειτα εἶπω, εἶπον, εἶπῶμαι
- εἶπῶμαι, εἶπῶμαι
- ἔπειτα εἶπῶμαι
- εἶπῶμαι

μάλιστα δὲ αὐτῶν ἐν **ἐθαύμασα** τῶν πολλῶν,

ᾧν **ἐψεύσαντο**,

τοῦτο,

ἐν ᾧ **ἔλεγον**,

ὡς χρῆν ὑμᾶς **εὐλαβεῖσθαι**,

μὴ ὑπ' ἐμοῦ **ἐξαπατηθῆτε** ὡς δεινοῦ ὄντος **λέγειν**.

τὸ γὰρ μὴ αἰσχυνθῆναι, ὅτι αὐτίκα ὑπ' ἐμοῦ ἐξελεγχθήσονται ἔργῳ, ἐπειδὴν μηδ' ὅπωςτιοῦν φαίνωμαι δεινὸς λέγειν, τοῦτό μοι ἔδοξεν αὐτῶν ἀναισχυντότατον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα δεινὸν καλοῦσιν οὗτοι λέγειν τὸν τᾶληθῆ λέγοντα· εἰ μὲν γὰρ τοῦτο λέγουσιν, ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ ἐγὼ λέγω, ἢ τι ἢ οὐδὲν ἀληθὲς εἰρήκασιν, ὑμεῖς δὲ μου ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν - οὐ μέντοι μὰ Δία, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κεκαλλιεπημένους γε λόγους, ὥσπερ οἱ τούτων, ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασιν οὐδὲ κεκοσμημένους, ἀλλ' ἀκούσεσθε εἰκῆ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὀνόμασιν - πιστεύω γὰρ δίκαια εἶναι, ἃ λέγω - καὶ μηδεὶς ὑμῶν προσδοκησάτω ἄλλως· οὐδὲ γὰρ ἂν δήπου πρέποι, ᾧ ἄνδρες, τῆδε τῆς ἡλικίας ὥσπερ μαιρακίῳ πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.

